

aldeles aabenbart, at det ærede Medlem Hr. Moltesen i sine Udtalelse her erkender, at nu er der Grund til nye Overvejelser, selv om det ærede Medlem ikke vil indrømme, at der er Tid til at gaa til det, som han selv nævnte, at vi kommer ned paa Højde med Tyskland, Ungarn, Bulgarien og Østrig. Men selv om det ærede Medlem, altsaa ikke mener, at vi kan gaa saa langt, er det Tiden til nye Overvejelser.

Der er udtalt Forundring over, at vi i Aar vil fremsætte et Afrustningsforslag uanset Locarno-Forhandlingerne. Jeg vil derom gerne sige, at vi i 1909, før Verdenskrigen, stillede Forslag om Afrustning; i 1922 stillede vi dem atter og pegede paa Erfaringerne fra Verdenskrigen som Motivering for atter at fremsætte Forslagene. Naar vi i 1924 yderligere kunde underbygge dem med Forhandlingerne i Genève i September Maaned forud for Forelæggelsen, er der ingen, der kan vente, at Forslagene er daarlige underbygget i Aar, fordi Locarno-Konferencen har fundet Sted.

Derfor havde det været min Hensigt straks ved Rigsdagens Sammentræden i Oktober at forelægge Afrustningsforslagene, hvis ikke Forhold, som er Sagen ganske uvedkommende, havde forhindret det. Dernæst har det lige indtil for nylig været min Hensigt, at jeg vilde have forelagt Forslagene, saa snart jeg her havde fremsat disse Svar paa de Udtalelser, der er fremkommet, men da der nu er fremsat Udtalelser baade af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen og det ærede Medlem Hr. Moltesen, hvori de tydelig tilkendegiver, at deres Opfattelse i nogen Grad vil blive præget af, om Locarno-Vedtagelserne bliver ratificerede, og da der er sat saa korte Frister for denne Ratifikation, at det i Virkeligheden ikke behøver at forsinke Lovforslagets Behandling og heller ikke dets Vedtagelse her paa Rigsdagen i Vinter, skal jeg gerne vente med at fremsætte Forslag, indtil det viser sig, om Locarno-Vedtagelserne bliver ratificerede. Det er dog kun en kort Udsættelse, som jeg af Hensyn til de ærede Medlemmers Udtalelser her foretager.

Jeg tror, jeg hermed har svaret paa de Ting, som der var Anledning for mig til at svare paa.

Indenrigsministeren (Hauge): Flere ærede Medlemmer har udtalt sig om de Udgifter, der skal udredes af Stat og Kommuner i Henhold til Aldersrenteloven og Loven om Understøttelser til Enkers Børn. De har peget paa de store Udgifter, der allerede nu udredes, og tillige paa de forøgede Udgifter,

der bliver at udrede, hvis de af mig fremsatte Lovforslag om Ændringer i Aldersrenteloven og Enkebørnsloven vedtages. Man har fremsat sine Udtalelser paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tvivl om, at man har villet give Befolkningen en Forestilling om, at dersom disse Ændringer vedtoges, vilde Udgiftsforøgelserne blive af et saadant Omfang, at det vilde blive overordentlig vanskeligt for Stat og Kommuner at bære de forøgede Udgifter. I Modsætning hertil har det ærede Medlem Hr. Rode takket mig, fordi jeg ved min Holdning i Fjor har taget Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold, vi staar i, da Talen var om Aldersrenteloven, og for, at jeg i Aar i Landstinget har forelagt Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Folketinget i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har sagt, at disse Lovforslag mentes, saaledes som de blev forelagt i Fjor, at have en finansiel Rækkevidde af 30 Mill. Kr. om Aaret udover, hvad der nu gives ud paa disse Omraader. „Imidlertid blev der“, siger det ærede Medlem, „sluttet et Forlig mellem de Radikale og Socialdemokraterne angaaende Aldersrenten, og saaledes som dette Lovforslag er forelagt nu, er Beløbet maaske lidt mindre, men det er i alt Fald forøgede Udgifter paa en 20—25 Mill. Kr., som man ingen Dækning har for.“ Dette er ikke rigtigt, og det forekommer mig, at naar man vil kritisere Regeringens Handlinger, navnlig i dette Forhold, hvor Talen er om at hjælpe de gamle og Børnene, burde man afholde sig fra Overdrivelse og holde sig til de Tal, der er de virkelige.

Det af mig i det andet høje Ting forelagte Lovforslag om Ændringer i Aldersrenteloven vil efter den Udregning, som Statens statistiske Departement har foretaget, betyde, hvis de bliver vedtaget, at der i alt af Stat og Kommuner skal udredes 75 Mill. Kr. i Modsætning til nu 72 Mill. Kr. Der er altsaa en Forøgelse paa 3 Millioner. Og det ærede Medlem Hr. Vanggaard kan ikke være i Uvidenhed om denne Udregning af Statens statistiske Departement, eftersom den allerede forelaa i Fjor Foraar, og eftersom jeg ogsaa i Landstinget i Aar har gjort opmærksom paa, at Udgiftsforøgelsen kun vil blive de 3 Mill. Kr. Ogsaa i Landstinget gjorde man den Bemærkning, at Tallet dog maaske ikke passede. Jeg har hertil kun at svare, at jeg har Tallet fra Statens statistiske Departement, og jeg maa gaa ud fra, at Beregningerne over Lovforslagets Virkninger er lige saa nøjagtige som de Tal, der tidligere har foreligget fra Statistisk Departement vedrørende Aldersrente- og Alder-